

BINNENLAND

GEZONDHEIDSRAAD EN CARIËSPREVENTIE

Naar aanleiding van het in decembernummer 1955 gepubliceerde ingezonden stuk van coll. Nord, getiteld „Avontuurlijke Tandheelkunde”, in het bijzonder van de passage, waarin hij zijn twijfel uitspreekt, of er in ons land enig deskundig orgaan is, dat aandacht wijdt aan de cariëspreventie en waarbij hij zich in gissingen verdiept ten aanzien van de Fluorocommissie van de Gezondheidsraad (pag. 885), heeft de redactie op grond van haar gestelde vragen zich gewend tot de Voorzitter van de Gezondheidsraad om nadere inlichtingen.

De redactie ontving hierop onderstaand antwoord:

Teneinde mogelijk misverstand in Uw lezerskring te voorkomen, geef ik gaarne gevolg aan Uw verzoek, enig commentaar te leveren op het ingezonden stuk, getiteld „Avontuurlijke tandheelkunde”, van de hand van Dr. C. h. F. L. Nord, gepubliceerd in het Decembernummer van het Tijdschrift voor Tandheelkunde, althans zover het de Fluorocommissie betreft.

De Fluorocommissie ontleent haar bestaansrecht aan het feit, dat zij is ingesteld op verzoek van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid; haar autoriteit ontleent zij aan de wetenschappelijke positie van verschillende van haar leden en aan het feit, dat verscheidene leden van de tegenwoordige commissie sinds begin 1948 in een commissie van de Gezondheidsraad de studie van de cariësprophylaxe door fluoriden ter hand hebben genomen en aan het tot stand komen van de in 1953 aangevangen fluorideringsproef Tiel—Culemborg hebben medegewerkt.

Het probleem van de cariësprophylaxe door fluoriden bevindt zich nog in het experimentele stadium, en de in buiten- en binnenland opgedane ervaringen en uitgevoerde onderzoekingen zullen tenslotte leiden tot een inzicht, op welke wijze de volksgezondheid het best kan worden gediend, waarna de Minister omtrent het te voeren beleid kan worden geadviseerd.

Op het ogenblik is het beleid van de commissie, zoveel als in haar macht ligt, te voorkomen dat onder drang van de reclamecampagne van de industrie het Nederlandse volk allerlei fluoorhoudende preparaten tot zich neemt waarvan het nut wetenschappelijk niet vaststaat en het mogelijke gevaar wordt onderschat.

De commissie ziet als haar taak de coördinatie, voorzover mogelijk, van alle in uitvoering zijnde of uit te voeren plannen inzake cariëspreventie met fluoriden.

Het contact met degenen, die projecten uitvoeren, is van het grootste belang om een overzicht te verkrijgen van de resultaten en de waarde van de experimenten.

Het geven van adviezen en inlichtingen op het gebied van fluoriden is op tweërlei wijze bedoeld. Ten eerste het openbaar maken — door publikatie — van adviezen omtrent speciale aspecten van de toepassing van fluoriden. In de tweede plaats zal de commissie ook tot taak hebben adviezen en inlichtingen te geven aan diegenen, die hierom verzoeken.

De Fluoorcommissie is als volgt samengesteld:

O. Backer Dirks, tandarts – Dr. C. Banning – Dr. J. W. Bruins Slot – J. W. Feitsma, tandarts – Prof. Dr. S. E. de Jongh – Prof. W. F. J. M. Krul – Dr. W. G. Perdok – Prof. Dr. J. A. C. van Pinxteren – Prof. Dr. A. Polman – Dr. N. A. Roozendaal – L. J. M. Spoorenberg, tandarts – Dr. J. B. Visser, tandarts – Prof. Dr. K. C. Winkler – Dr. J. Wester, voorzitter.

Met de meeste hoogachting,
De Voorzitter van de Gezondheidsraad,
Dr. J. Wester

VERHOOGDE BELANGSTELLING VOOR DE TANDHEELKUNDIGE STUDIE ?

Het aantal voor de eerste maal ingeschreven tandheelkundige studenten te Utrecht bedroeg bij het begin van het studiejaar 96, tegen 69 bij de aanvang van de vorige cursus.

Dr. E. HECHT NAAR AMERIKA

Dr. E. Hecht, privaats docent in de leer der bloedstolling aan de Utrechtse Universiteit, tevens belast met het onderwijs in de fysiologische chemie aan de studenten in de tandheelkunde, is onlangs naar de Vereenigde Staten vertrokken op uitnodiging van Prof. Dr. W. H. Seegers, hoofd van de afdeling fysiologie van de Wayne University te Detroit. Hij zal voor de tijd van één jaar aldaar werkzaam zijn ter uitbreiding van zijn onderzoekingen op het gebied van de bloedstolling en de haemofilie.

VRAGENRUBRIEK

Vraag:

Jaren geleden werd de ammoniakale zilvernitraatbehandeling volgens Percy Howe regelmatig aanbevolen. Sedertdien schijnt daar verandering in te zijn gekomen. Zijn hierover nadere onderzoekingen verricht? En is het waar, dat pulpa-dood dikwijls het gevolg is van deze behandeling?

Antwoord:

De methode van Howe bestond oorspronkelijk uit het impregneren van verweekt tandbeen met een ammoniakale zilvernitraat-oplossing en een daarop volgende reductie met formaline. Later heeft men over 't algemeen de formaline vervangen door het minder schadelijke eugenol. Het schijnt dat deze methode o.a. in Amerika nog vrij veel wordt toegepast, vooral in melkelementen. Hoe meer echter de indirecte pulpa-overkapping volgens het beginsel van Kraus (d.w.z. zonder enige behandeling van het verweekte dentine) ingang vindt, des te meer schijnt de medicamenteuze dentine-behandeling terrein te verliezen. Niet zo zeer omdat ze (althans met eugenol toegepast) onschadelijk is, maar omdat ze overbodig is gebleken wegens de goede resultaten met de methode van Kraus.

Hoewel men niet over een groot aantal onderzoekingen ten deze beschikt is er reden aan te nemen dat, volgens Bonsack de kans op pulpa-beschadiging door welke medicamenteuze behandeling ook, vrij groot is. Wel verdient het aanbeveling de zo veel mogelijk gereinigde caviteitbodemp zorgvuldig te drogen (na uitwassing met b.v. yxlol), waardoor een cementlaag beter afsluit.